

Juryverslag Poëziedebuutprijs 2022

Zesde editie

Zoals vorig jaar weerspiegelen de nominaties voor de Poëziedebuutprijs 2022 opnieuw de vervrouwelijking van de poëziescène in Vlaanderen en Nederland, die al een paar decennia aan de gang is. Opvallend is ook de vanzelfsprekendheid waarmee veel dichters van vandaag zich op het podium bewegen. Uit de kleine dertig inzendingen selecteerde de jury dit jaar de drie voor haar meest kwaliteits- en beloftevolle inzendingen: *Doe het toch maar* van Bab Gons, *Onder wolken* van Sarah Michaux en *Eindig de dag nooit met een vraag* van Dorien de Wit.

Babs Gons (Amsterdam, 1971) is spoken word-artiest, schrijver en host. Ze twijfelde of haar podiumwoorden wel op papier moesten worden gedrukt, want stem en inkt blijven erg verschillend, maar met *Doe het toch maar* heeft ze haar levendige stem met veel energie vertaald naar een opzwevend, geschreven ritme. Gons weet waarvoor ze staat, ze weet wat haar aan de wereld tegenstaat en wat ze ervan wil omarmen. En ook al is er veel om kwaad of diep ontgoocheld over te zijn, het tast geenszins de generositeit aan waarmee ze dicht. We worden als lezer aangesproken, toegesproken, meegenomen. *Doe het toch maar* is een schouderklop die je elke lezer toewenst.

Sarah Michaux (Leuven, 1986) is een filosofe met een passie voor poëzie (en roomijs). In haar gave bundel *Onder wolken* valt vooral de zin voor compositie en de ongewone thematiek op. Hier krijgen we geen op de eigen gevoelentjes gerichte gedichten maar een fascinatie voor de relatie van mens en kosmos of de manier waarop herinneringen ontstaan. Sterk is bijvoorbeeld een gedicht over satellieten waarin wetenschap, visualiteit en het eigen perspectief samenkomen: 'Je houdt van het idee dat er daarboven iets is dat naar je kijkt'. De dichteres is een reiziger door de geest zoals die andere Michaux, Henri.

Dorien de Wit (Den Bosch, 1980) is naast dichter-schrijver ook beeldend kunstenaar. Als een ervaren waarnemingskunstenaar beweegt ze zich in haar debuutbundel *Eindig de dag nooit met een vraag* traag en gecoördineerd door de wereld. Niet gehinderd door grenzen of afstand verbeeldt ze zich de details die ons overstijgen, van microkosmos tot macrokosmos. Hoe ze erin slaagt om van die omvangrijke chaos een bijzonder evenwichtige en subtiele bundel te maken, dwingt ontzag af. Ze maakt een mentale en fysieke trektocht, laat de lezer telkens op nieuwe manieren lezen en dus kijken, speelt met tegenstellingen en emotionaliteit, biedt houvast met motieven. Dorien De Wit laat ons voelen hoe bang we zijn voor verandering en hoe onmachtig om vast te houden aan wat bestaat, maar dicht ons tegelijk geruststellend toe: 'Ik sta hier als verklaring / van de schaduw op de grond'. Het is goed zo. Het is geweldig en het is de laureaat van de Poëziedebuutprijs 2022.

Opgemaakt in Gent, 9 april 2022

Door Sarah Vankersschaever, Hans Vandevoorde, Daan Borloo en Lies Van Gasse.